

Posudek oponentky bakalářské práce

Autorka: Vladimír Hovorka
Název práce: „Democratic backsliding“ ve Venezuele

61 stran, bez příloh

Charakter tématu a vymezení práce

Auror V. Hovorka se ve své práci věnuje velmi relevantnímu a v současné době aktuálnímu tématu eroze demokracie na příkladu jihoamerické Venezuely, která v posledních letech prochází hlubokou nejen politickou krizí. Autor na s. 12 specifikuje své cíle, kdy deklaruje snahu vysvětlit úpadek venezuelské demokracie za využití teorie demokratického backslidingu. Svou prací chce V. Hovorka představit soubor praktik, které autoritáři (na příkladu Madura) využívají k upevnění své moci, a tedy k podryvání demokratického zřízení státu.

Dále zde autor specifikuje jednu výzkumnou (málo ambiciózní a spíše deskriptivní než analytickou) otázku, která zní: „Jak se projevuje demokratický backsliding na příkladu Venezuely?“

Metodologické zakotvení a práce se zdroji

Metodologii autor nevěnuje v podstatě žádný prostor, pouze v úvodu s odkazem na kvalitativní výzkum zmiňuje, že „metodika odpovídá interpretující případové studii“. Bohužel se čtenář nedozvídá nic o výhodách či limitech takového přístupu, o zdůvodnění jeho výběru apod.

V. Hovorka nastřádal solidní zdrojovou základnu, kde zřetelně dominují především anglicky psané texty. Španělské zdroje absentují. Citační norma je na některých místech uváděna nesprávně (např. užití „tamtéž“, chybí mezery apod.), poznámkový aparát je velmi skromný.

Struktura práce

Práce je (mimo úvod a závěr) členěna do pěti hlavních kapitol. Struktura je logická a odpovídá stanovenému cíli práce. Úvod práce je napsán slušně, zahrnuje v podstatě všechny potřebné náležitosti – představení struktury práce, cíl apod. Ne zcela zdařilé je časové vymezení. Není mi jasné, proč se již v samotném úvodu autor pouští do částečného výkladu teoretických základů práce (Levitsky, Ziblatt). Jistě by bylo možné podrobněji pojednat reflexi literatury k venezuelské případové studii, z hlediska teoretické literatury je představení hlavních argumentů či přínosů odborných zdrojů dostatečné.

První kapitola se zabývá demokratickým backslidingem, resp. jeho teoretickým vymezením. Je zde představena teorie demokratické eroze Nancy Bermeo a následně také přístup Lusta a Waldnera. Není mi jasné, proč zde V. Hovorka nepojednává anoncovaný model Levitskyho a Ziblatte, který má být dle informací z úvodu se zaměřením na soudnictví, média, volby, volební legislativu a změny v ústavě základem jeho práce. Není problém v tom, že autor představuje alternativní teoretické přístupy, ale v tom, že je nijak nehodnotí v kontextu zvolené teorie, a tak tato pasáž vyznívá samoučelně.

Druhá kapitola dobře popisuje kontext venezuelského politického vývoje s logickým důrazem na epochu vlády Huga Cháveze, který je nutný k pochopení procesu

demokratické eroze. Ve třetí kapitole se V. Hovorka zabývá problematikou venezuelské justice, resp. jejího postupného ovládnutí chavistickými silami. Ve shrnující části dané kapitoly pak autor přesně shrnuje hlavní problémy zneužití soudní moci, a to zejména vůči opozičním silám, čímž poukazuje na zásadní parametry demokratické eroze. Analogicky V. Hovorka postupuje i při analýze mediálního prostoru, který taktéž zažil stupňující tlak ze strany chavistických sil. Velmi důležitou částí je kapitola pojednávající o volbách. Autor zde podrobněji analyzuje klíčová volební klání, včetně referenda po roce 2013. Závěr shrnuje hlavní výstupy práce, ale nevěnuje se explicitnímu zodpovězení výzkumné otázky.

Formální stránka

Z hlediska stylistického je práce na dobré úrovni, text se čte solidně, zásadně nezadrhává. V práci ale bohužel najdeme chyby stylistické, interpunkční, v psaní malých/velkých písmen či gramatické (s. 15, 17, 26, 51). Poněkud rušivě působí nejednotné psaní *democratic/demokratický backsliding*. Místa najdeme v textu překlepy či jiné chyby ve větných strukturách (je důležité je podotknout, s. 13). V celé práci autor nesprávně píše za viz tečku. Pozor na psaní cizích slov (naní caracaso ale caracazo) a jmen/příjmení (není Valíšková ale Vališková). Práce je vhodně doplněna seznamem zkratk, většina z nich je přeložena, IACHR ale nikoli.

Závěrem

Autor si pro svou práci vybral politologicky atraktivní téma, o čemž svědčí řada odborných prací zabývajících se venezuelskou politikou. Každopádně V. Hovorka ve své práci prokázal velmi dobrou znalost venezuelských politických reálií i teoretických konceptů, se kterými však mohl pracovat sofistikovaněji.

Práce bez problémů splňuje nároky kladené na bakalářské práce, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 4. 8. 2021

Mgr. et Mgr. Pavlína Springerová, Ph.D.